

## عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک زندگی با سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی دانش آموزان پسر متوسطه شهرستان لارستان

## محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و مطالعات فرهنگی اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسنده:

یحیی طاهری

## خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی رابطه سبک زندگی با سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی دانش آموزان پسر متوسطه شهرستان لارستان انجام شد. نمونه آماری به تعداد 50 نفر از دانش آموزان پسر در سال تحصیلی 97-1396 در نظر گرفته شد که از روش نمونه گیری تصادفی استفاده گردید. همچنین توسط 3 پرسشنامه استاندارد؛ سبک زندگی، سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی عمومی شرر داده ها جمع آوری شد. آمار توصیفی نشان داد 56٪ افراد پاسخگو کلاس یازدهم و 44٪ کلاس دوازدهم بوده اند که از این میزان 48 علوم تجربی و 52 علوم انسانی می باشند. همان طور مشاهده گردید در بین مولفه های سبک زندگی، بالاترین میانگین به ترتیب مربوط به مولفه های سلامت روان شناختی (34/10)، سلامت جسمانی (32/18)، سلامت اجتماعی (32/13)، ورزش و تندرستی (30، 23)، سلامت معنوی (2008)، پیشگیری از بیماریها (29/24)، سلامت محیطی (29/04) اما کمترین میانگین مربوط به مولفه کنترل وزن و تغذیه (24/55) است. همچنین نتایج نشان میدهد میانگین خودکارآمدی (31، 20) بالاتر از میانگین سازگاری اجتماعی (28، 37) قرار دارد. نتایج آمار استنباطی با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون بیانگر این امر است که تمامی فرضیات مورد تایید قرار گرفته یعنی بین سبک زندگی با سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد همچنین بین سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی دانش آموزان پسر نیز رابطه وجود دارد. با توجه به نتایج پیشنهاد می گردد در سیستم آموزش و پرورش برنامه های آموزشی در نظر گرفته شود تا بتوانند دانش آموزان را توانمند سازند تا با داشتن سبک زندگی سالم بتوانند با مشکلات و فشارهای روانی دوران تحصیل و جامعه مقابله نمایند و یا با آنها کنار بیایند.

## کلمات کلیدی:

سبک زندگی، مولفه های سبک زندگی سالم، سازگاری اجتماعی، خودکارآمدی، دانش آموزان

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/967448>

